

P/Sv.

Bull, O.

Sætergentens søndag.

Ex.A.

K. M. A.

(MINNE

från

STUDENT-CONCERTERNA

i
Stockholm

år 1859.

"SÆTERGJENTENS SØNDAG"

SÅNG VID PIANO.

med Svensk och Norsk text.

STOCKHOLM

Abr. Hirsch

UPSALA

Lundqvistska Bokhandeln

LUND

C.W.R. Gleerup

Stentryckat

Pris 50 öre Rmt.

E.W. Björklund

*
1935
1941.

2, 5 m.

Sætergjentens Søndag.

Andante Sostenuto.

(Säterflickans Söndag.)

Ole Bull.

Sång. *p*

Piano. *Semp. legato.*

v.1. Paa so...len jegser, det li...der att frem, snart er det ved Höjmesse-
v.1. På so...len jagser, det li...der framåt, snart är det mot högmesso,
Huad nytt Her dörval, att tagge sijn bog och synge i hejen sijn

ti...de. O den, som en stund fik ønske sig hjem blandt folk, som på hirkevej skri...de! Når
ti...den; O den, som en stund fik er føl...ja at... som han mot guds gärdar nu skri...den! När
Salme? *M*H loff ar för höjt og her dördet dlog, som to herne blenge og falme *O*

cresc. så står

sol...ski...ven sti...ger lidt, saa den staar der midt o...ver Skar...det i Kammen, da
so...len smart bør...jar fal...la up på tim...vi...sa...re märket med flammman, da
den, som i dag fik blande sijn Röst Med hans og de örhöggs stemme! bud

cresc.

ved jeg, i Da...len klokkerne gaar, da rin...ger fra Taar...net det Sam...men.
vet jag, i da...len klo...korna gå... då rin...ger från tornet det sam...man.
gi ve, att snart det i alihed mö Höst bud niv eges efter var hjemme

v. 2.

Mens ene jeg gaar i ødslige Ejeld
 Og kun hører Bjeldene klinge,
 Staar Gjenternes Flok, med Søljer og Tjeld,
 Paa Vangen hvor Klokkerne svinge.
 Nu kommer väl Odd i susende Trav
 Som ellers paa Elgeblaksryggen;
 Han klapper dens hals, han let springer af,
 Og binder den henne i Skygen.

v. 2.

När ensam bland öde fjell jag far gå
 Och hör endast fjellromma klinga
 Med smycken och grannlat flickorna stå
 På backen, der klockorna ringa;
 Och så kommer Odd i susande trav,
 På springarn stärtigt han skiner,
 Han klappar dess hals, han lätt springer af
 Och helsar med herregårds-miner.

v. 3.

Han vender sig alt, men standser dog lidt,
 Og taler og fløjter till Folen;
 Og saa gaar han hen med mandige Skridt,
 Og sætter sig frimme i Stolen.
 Han lader sig ned og beder sin bøn,
 Og hæver saa atter sit Øje.
 Men hvorhen da Blikket plejer i Lön
 Att glide det husker jeg nøje.

v. 3.

Han ser sig omkring och helsar igen
 Och flickorna niga i kjolen;
 Med manliga steg sen vandrar han hän
 Och sætter sig framme i stolen;
 Han lutar sig ner, sina bøner han ber
 För Norge, föräldrar och vänner,
 Men hvart väl hans blick sen spejande ser
 Det tror jag, att jag endast känner.

v. 4.

Hvad nytter det väl, att tage sin Bog
 Og synge i Hejen sin Salme?
 Mit loft er för höjt, og her er det dog,
 Som Tonerne blegne og falme.
 O den, som i dag lik blande sin Röst
 Med hans og de Övriges Stemme!
 Gud give, att snart det lakked mod Höst
 Gud give, jag atter var hjemme!

v. 4

Hvad gagnar det till, att psalmboken ta
 Och börja här ensam att sjunga;
 Mitt loft är för högt: det går inte bra
 Och tonerna dö på min tunga.
 Ack den som i dag lik blanda sin röst
 Med hans och de ötrigas stämma!
 Gud gifve att snart det led emot höst,
 Gud gifve, jag åter var hemma.